

Cartes

Resposta a la senyora de
Torroella de Montgrí

joan enric carreras mercader. BELLCAIRE D'EMPORDÀ.

Sra. Eulàlia Isabel Rodríguez Pitarque, he llegit la seva carta i és veritat tot el que diu, però només nosaltres som els culpables que el comerç de proximitat i els establiments centenaris desapareguin; si els propietaris tiguessin un nivell de vendes correcte seguirien oberts com han estat molts anys, però les noves tecnologies, els baixos preus dels productes vinguts de l'Àsia, els horaris de venda, i un munt de perquè fan possible el que està passant, la nostra indústria no ha estat capaç de fer front al baixos preus de producció i les fàbriques tèxtils i d'altres productes han desaparegut. No obstant això, el propietari de Zara és una de les persones més riques del món, i ho és precisament gràcies a això, ha muntat una xarxa de botigues on venen productes fabricats a l'Àsia, amb un diferencial correcte entre el cost fabricat i el preu de venda, i ha fet que puguin vendre a un bon preu pel consumidor i això ha provocat la seva fortuna. És evident que si hagués fabricat a Europa encara estaria venent en una petita botiga d'una petita ciutat i també tindria els mateixos problemes que tenen els petits botiguers.

Ara ja no tenim ferrers als pobles perquè no circulem amb cavalls, i tampoc carreters perquè anem amb automòbils, i quasi no tenim sastres i modistes, i els horaris comercials de les grans superfícies han permès que vostè i jo anem a comprar quan tenim lliure, i el petit comerç tanca de les 13 h fins a les 17 h i els diumenges també.

Vol dir-me per què els dissabtes i els diumenges són els dies de més venda als supermercats? A més de la comoditat de l'aparcament, que també afecta moltíssim el petit comerç, i les vendes per Internet que permeten comprar productes arreu, crec que han canviat moltes més coses en el nostre entorn, estimada senyora.

Artur Mas s'ha oblidat de l'espoli fiscal

Joan Martínez. Figueres.

Artur Mas ha comès dos errors en la seva carta als líders polítics europeus. Un de formes i un altre de fons. El de formes és haver-la redactat en anglès, llevat de l'adreçada al president francès, François Hollande. Si comença per ser insensible amb la llengua dels altres, com vol que respectin la seva? No hauria canviat res, perquè els líders europeus tenen molt clar què han de fer, però hauria estat un detall adreçar-se a cadascú amb la seva llengua materna.

L'error de fons, i més important, és haver-se oblidat d'explicar als dirigents europeus el dèficit fiscal, aquest suposat espoli de Madrid amb el qual ens donen la tabarra cada dia. No és aquest espoli el principal argument de la necessitat d'independitzar-nos? O, potser, és que a Europa no hauria colat? O és que no vol que l'equiparin amb la Lliga Nord d'Umberto Bossi? Una vegada més ha tirat la pedra (denúncia constant de l'espoli fiscal) i després ha amagat la mà (ometre-ho als líders europeus). Artur Mas deu saber que als europeus no se'ls pot enganyar com als catalans. Allà els mitjans de comunicació no estan comprats.

Com més va,
més clar ho tenim

Marius Viella. La Bisbal d'Empordà.

Qui va vendre la seva honorabilitat política per 80.000 €, ara més que mai, es gira contra Catalunya, perquè el seu president de la Generalitat defensa aferrissadament els drets de la majoria dels catalans davant de la intransigència del govern de l'Estat encapçalat per Mariano Rajoy, president del PP i director espiritual del PPC, liderat per qui ha comercialitzat amb el seu honor polític, amb la tan sonada polèmica gravació a la Camarga, manifestant que mai més el PP donarà suport a Mas ni a CiU; esperem que les intervencions cada cop més sovintejades en diferents platós de televisió de l'alcalde de Badalona, Sr. García Albiol (també del PPC), la vagin empenyent cap a la sortida d'emergència, pel bé de tots els catalans, perquè quan Catalunya sigui lliure, també ho seran els simpatitzants del PPC-PP.

Fa referència als vincles que temps enrere els havien permès negociar i pactar; a mi se'm fa feixuc pensar que per una certa opinió política, la democràcia no sigui concebuda com a eina de progrés i d'alternança, per intentar entre tots trobar solucions i camins per sortir del pantà ple de corrupció i no d'aigua en què està immers l'Estat espanyol.

Fa referència al problema de l'atur a Catalunya; com si els catalans i el seu govern no tinguin consciència del greu problema, que de ben segur només el podrem resoldre quan siguem lliures de l'espoli pel qual Espanya no ens vol deixar marxar.

Si tan dolents som, i tant perjudiquem a Espanya com alguns diuen, per què no ens feu fora, o per què no voleu que decidim el nostre futur? Catalunya vol marxar perquè se sent maltractada, espoliada, injuriada i menystinguda, quan hi ha sectors de l'Estat que ens haurien de donar les gràcies, i reconèixer públicament que res serà igual, i que ho passaran molt malament sense Catalunya, tot i que no serà cap camí de roses i flors per als catalans; però ens en sortirem.

Pelegrins
de la veritat

Jesús Domingo Martínez. girona.

Difícilment hi haurà un altre relat bíblic que hagi estimulat tant la fantasia, però també la investigació i la reflexió, com la història dels «Mags» vinguts d'Orient, escriu Benet XVI al començament de l'últim capítol del seu llibre sobre La infància de Jesús. Insisteix sobretot que aquells mags eren autèntics savis. Altres van veure i van desxifrar els mateixos signes, però només uns homes de gran inquietud interior podien deixar-ho tot i llençar-se al camí. D'aquesta manera, els Mags emulen Abraham, que segueix incondicionalment la crida de Déu, però també Sòcrates, que ensenya a buscar sempre la veritat sense tripxocs. Es dóna així als Mags d'Orient una síntesi de la recerca que per diferents vies s'encamina cap a l'única veritat, ja sigui a través de la ciència, la filosofia o la religió. Tot un model i no només per als nens i les joguines, sinó per a tots els que estem interessats a trobar la veritat sense avinences